

JUDr. JAN KNĚŽÍNEK, Ph.D.
MINISTR SPRÁVEDLNOSTI ČR

Praha: 27.12.2018
Č.j. MSP-510/2017-OJD-SPZ/4
Počet listů: 3
Přílohy: 6

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Obviněný M.N. – stížnost pro porušení zákona

Příloha:

- 1) spis Okresního soudu Praha-západ, sp. zn. 2 T 54/2016
- 2) spis Okresního soudu Praha-západ, sp. zn. 2 T 43/2016
- 3) spis Okresního soudu v Pardubicích, sp. zn. 2 T 39/2015
- 4) spis Okresního soudu v Pardubicích, sp. zn. 2 T 50/2015
- 5) spis Okresního soudu v Pardubicích, sp. zn. 2 T 65/2015
- 6) spis Okresního soudu v Pardubicích, sp. zn. 2 T 98/2015

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obv. M.N.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému rozsudku Okresního soudu Praha – západ ze dne 27. 6. 2016, č.j. 2T 54/2016-361.

Tímto rozsudkem byl obviněný M.N. uznán vinným ze spáchání dvou přečinů vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se dopustil tím, že:

pod bodem 1)

v přesně nezjištěné době, nejméně však od 1. 1. 2015 do 14. 9. 2015 opakovaně a v nepravdělných intervalech kontaktoval poškozeného Ing. M.P., CSc., nar. , a to buď osobně v obci, dále v místě jeho zaměstnání nebo telefonicky formou SMS zpráv, kdy od něho požadoval zprostředkování zaměstnání, finanční či materiální pomoc, kdy po zamítnutí této pomoci ze strany poškozeného stupňoval agresi svých výhrůžek a intenzitu kontaktování a aby umocnil intenzitu výhrůžek, zaslal dne 7. 6. 2015 poškozenému SMS zprávu s textem „M.,

prosím Vás mohl by jste mi poslat číslo na vaši dceru mám ji totiž moc rád, Máš moc pěknou ženu, víš jakej sem horkokrevnej“;

pod bodem 2)

v době od 14. 9. 2015 do 9. 11. 2015 nadále kontaktoval poškozeného Ing. M. P. CSc., nar., jednáním a způsobem uvedeným pod bodem 1), kdy mu dále dne 17. 9. 2015 zaslal SMS zprávu „Ty idiote si u mě prase, rozumíš mým slovům, až budu mít sílu, zabiju tě!“.

Za jednání popsané pod body 1) a 2) a kvalifikované jako přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku byl obviněnému uložen

pod bodem 1)

za tento přečin a za přečiny porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou, a to za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 14. 9. 2015, č.j. 2T 39/2015-95, jakož i všech dalších obsahově navazujících rozhodnutí.

a dále pod bodem 2)

za tento přečin a za přečin neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 tr. zákoníku podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou, a to za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu Praha - západ ze dne 6. 4. 2016, č.j. 2T 43/2016-307, jakož i všech dalších obsahově navazujících rozhodnutí.

Jelikož se obviněný po vyhlášení rozsudku výslovně vzdal práva odvolání, a to i za osoby uvedené v § 247 odst. 2 trestního řádu, a jelikož tak učinil i státní zástupce podáním doručeným soudu dne 1. 7. 2016, nabyl tento rozsudek Okresního soudu Praha – západ právní moci dne 1. 7. 2016.

Obviněný však dne 18. 8. 2016 uplatnil u Okresního soudu Praha – západ odvolání, jež bylo usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2016, č. j. 9 To 441/2016-408, zamítnuto podle § 253 odst. 1 trestního řádu jako podané osobou, která se práva odvolání výslovně vzdala.

Ze spisového materiálu Okresního soudu Praha – západ, sp. zn. 2T 54/2016, přitom vyplývá, že obžaloba byla v předmětné věci podána dne 18. 3. 2016 pod sp. zn. ZT 433/2015 pro skutky spočívající v tom, že obviněný M.N.:

pod bodem 1) v přesně nezjištěné době, nejméně však od 1. 1. 2015 do 9. 11. 2015 opakovaně a v nepravdělných intervalech kontaktoval poškozeného Ing. M.P., CSc., nar. , a to buď osobně v obci, dále v místě jeho zaměstnání nebo telefonicky formou SMS zpráv, kdy od něho požadoval zprostředkování zaměstnání, finanční či materiální pomoc, kdy po zamítnutí této pomoci ze strany poškozeného stupňoval agresí svých výhrůžek a intenzitu kontaktování a aby umocnil intenzitu výhrůžek, zaslal dne 7. 6. 2015 poškozenému SMS zprávu s textem „M., prosím Vás mohl byste mi poslat číslo na vaši dceru mám ji totiž moc rád, Máš moc pěknou ženu, víš jakej sem horkokrevnej“ a dále dne 17. 9. 2015 SMS zprávu „ Ty idiote si u mě prase, rozumíš mým slovům, až budu mít sílu, zabiju tě!“;

pod bodem 2) dne 17. 10. 2015 kolem 15.00 hod. na parkovišti v Praze se zmocnil zde zaparkovaného osobního automobilu Škoda 135 TMBCEA200, v hodnotě 4.790,- Kč, bez vědomí a souhlasu majitele, poškozené I.Š., nar., tak, že pomocí nalezených klíčů vozidlo nastartoval a odjel s ním do Vysočanské ulice v Praze 9, kde byl zadržen hlídkou Policie ČR,

čímž měl jmenovaný dle obžaloby spáchat pod bodem 1) přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku a pod bodem 2) přečin neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 trestního zákoníku.

Skutek uvedený pod bodem 1) byl shodně vymezen i v usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání dle § 160 odst. 1 trestního řádu ze dne 23. 11. 2015, které bylo obviněnému M. N. doručeno téhož dne.

Tato obžaloba byla následně projednávána Okresním soudem Praha - západ pod sp. zn. 2T 43/2016, kdy soud v hlavním líčení konaném dne 6. 4. 2016 zjistil, že v mezidobí byl vyhlášen odsuzující rozsudek v další trestní věci obviněného M.N. projednávané u Okresního soudu v Pardubicích dne 14. 9. 2015, č.j. 2T 39/2015-95, který však v té době ještě nebyl v právní moci.

Soud proto v hlavním líčení rozhodl usnesením podle § 23 odst. 1 trestního řádu tak, že se řízení o přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku vylučuje ze společného řízení k samostatnému projednání, neboť nebylo možno ověřit souběh či existenci dílčích útoků pokračujícího trestného činu a případně tak rozhodnout nejen o vině, ale zejména o druhu trestu, který by měl být obviněnému za prokázanou trestnou činnost uložen.

Posléze odsoudil Okresní soud Praha-západ M.N. rozsudkem ze dne 6. 4. 2016, č. j. 2 T 43/2016-307, pouze za spáchání trestného činu neoprávněného užívání cizí věci dle § 207 odst. 1 trestního zákoníku, a to k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 27. 4. 2016.

Řízení o přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku bylo pak samostatně vedeno Okresním soudem Praha – západ pod sp. zn. 2T 54/2016, přičemž soud usnesením ze dne 18. 5. 2016, č. j. 2 T 54/2016-337, trestní stíhání obviněného M.N., stíhaného pro přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, zastavil dle § 231 odst. 1 trestního řádu za použití § 223 odst. 2 trestního řádu a § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu, neboť trest, k němuž mohlo trestní stíhání vést, byl zcela bez významu vedle trestu, který byl obžalovanému pro jiný čin již uložen. Skutek byl přitom v tomto usnesení popsán shodně jako v obžalobě ze dne 18. 3. 2016.

Proti tomuto usnesení podal následně stížnost státní zástupce Okresního státního zastupitelství Praha-západ, jíž Krajský soud v Praze vyhověl, když usnesením ze dne 8. 6. 2016, č. j. 9 To 273/2016-347, rozhodl tak, že se napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušuje, přičemž okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Následně Okresní soud Praha-západ rozhodl ve věci rozsudkem ze dne 27. 6. 2016, č.j. 2T 54/2016-361, v němž přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku formulovaný původně v obžalobě a ve zrušeném usnesení o zastavení trestního stíhání jako jeden skutek nakonec rozdělil do dvou samostatných skutků.

S ohledem na skutečnost, že rozsudek v intencích ustanovení § 129 odst. 2 trestního řádu neobsahuje odůvodnění a že o průběhu hlavního líčení, v němž byl tento rozsudek vyhlášen, nebyl v souladu s ustanovením § 55b odst. 1 trestního řádu pořízen zvukový záznam, můžeme se pouze domýšlet, proč soud přistoupil k popsání rozdělení jednání obviněného do dvou samostatných skutků.

Ze spisového materiálu dále vyplývá, že trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 27. 3. 2015, č. j. 2 T 39/2015-58, byl obv. N. odsouzen pro přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 10ti měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na 3 roky za současného stanovení dohledu. Tento trestní příkaz byl obviněnému doručen dne 28. 7. 2015.

Jelikož si obviněný proti tomuto trestnímu příkazu podal odpor, došlo k jeho zrušení, k nařízení hlavního líčení a nakonec dne 14. 9. 2015 k vydání rozsudku, jímž Okresní soud v Pardubicích pod č. j. 2 T 39/2015-95 uznal M.N. vinným pod bodem 1) a 2) přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku uskutečněným dílčími útoky ze dnů 12. 3. 2015 a 1. 4. 2015 a dále pod bodem 3) a 4) přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku uskutečněným dvěma dílčími útoky ze dne 24. 4. 2015, za což obviněnému uložil úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou.

Tento rozsudek Okresního soudu v Pardubicích ze dne 14. 9. 2015, č. j. 2 T 39/2015-95, nabyl právní moci dne 19. 4. 2016, když Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, usnesením ze dne 19. 4. 2016, č.j. 13To 35/2016-160, zamítl odvolání obviněného M. N. dle § 256 tr. řádu jako nedůvodné.

Podle ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí obsahově na tento výrok navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. V rámci souhrnného trestu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, trest ztráty vojenské hodnosti, trest propadnutí majetku nebo trest propadnutí věci, jestliže takový trest byl vysloven rozsudkem dřívějším.

Podle ustanovení § 116 trestního zákoníku se pokračováním v trestném činu rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.

Podle ustanovení § 12 odst. 11 trestního řádu pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek.

Podle § 314e odst. 7 tr. řádu má trestní příkaz povahu odsuzujícího rozsudku. Účinky spojené s vyhlášením rozsudku nastávají doručením trestního příkazu obviněnému.

Předně Okresní soud Praha – západ nesprávně posoudil jednání obviněného jako dva samostatné přečiny vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, ačkoliv se jasně jednalo o jediný skutek zahrnující dílčí útoky pokračujícího trestného činu ve smyslu § 116 tr. zákoníku.

Tím pak také došlo k nesprávnému uložení dvou samostatných souhrnných trestů, ačkoliv správně měl být ukládán jediný trest (rovněž souhrnný).

Okresní soud Praha-západ při popisu skutku v rozsudku ze dne 27. 6. 2016, sp. zn. 2T 54/2016, pod bodem 2) odkázal na jednání obviněného a způsob provedení uvedený pod bodem 1), z čehož je zřejmé, že u všech dílčích útoků, kterými obviněný kontaktoval poškozeného, byl dán jednotný záměr a stejný způsob provedení, dále na sebe obě období bezprostředně časově navazovala, přičemž bylo též třeba hodnotit jako shodný i předmět útoku.

Zároveň je třeba uvést, že zde nedošlo k rozdělení jediného pokračujícího trestného činu vydírání dle § 12 odst. 11 tr. řádu v důsledku toho, že by obviněný pokračoval v jednání i poté, co mu bylo sděleno obvinění, když obv. N., jehož jednání končí dnem 9. 11. 2015, již po sdělení obvinění dne 23. 11. 2015 žádný další dílčí útok vůči poškozenému nepodnikl.

Dále Okresní soud Praha-západ pochybil i v tom, že obv. N. uložil souhrnný trest za přečin vydírání dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku uvedený pod bodem 1) a za sbíhající se přečiny porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku a porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, za jejichž spáchání byl obv. N. odsouzen ve věci Okresního soudu v Pardubicích, sp. zn. 2 T 39/2015, když jednání z věci Okresního soudu Praha-západ, sp. zn. 2 T 54/2016, uvedené pod bodem 1) bylo ukončeno dne 14. 9. 2015 a tedy již poté, co byl obviněnému ve věci Okresního soudu v Pardubicích, sp. zn. 2 T 39/2015, dne 28. 7. 2015 doručen trestní příkaz.

Pro posouzení otázky souběhu trestných činů je dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku vždy zásadní okamžik vyhlášení prvního odsuzujícího rozsudku nalézacího soudu, resp. v tomto případě okamžik doručení trestního příkazu, přičemž tu nemá žádný význam, že byl tento trestní příkaz v důsledku podání odporu obviněným následně zrušen. Zásadní je pouze skutečnost, že byl obv. N. v daném řízení nakonec pravomocně odsouzen.

Záměrem citovaného ustanovení tr. zákoníku je zvýhodnit uložením souhrnného trestu takového pachatele, který se dopustil dalšího trestného činu, aniž by se mu dostalo výstrahy v podobě odsuzujícího rozsudku, resp. trestního příkazu týkajícího se dříve spáchané trestné činnosti.

Je třeba také dodat, že v případě pokračujícího trestného činu je tento spáchán v souběhu s trestným činem z jiné trestní věci pouze tehdy, spadají-li veškeré dílčí útoky pokračujícího trestného činu do období před vyhlášením odsuzujícího rozsudku soudu prvního stupně, resp. do období před doručením trestního příkazu a kdy je tak pokračující trestný čin k okamžiku vyhlášení odsuzujícího rozsudku soudu prvního stupně, resp. k okamžiku doručení trestního příkazu, již dokonán (blíže viz Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012, § 43).

S ohledem na uvedené měl tedy Okresní soud Praha-západ ve věci vedené u něj pod sp. zn. 2 T 54/2016 kvalifikovat jednání obv. N. uskutečněné od 1. 1. 2015 do 9. 11. 2015 jako jediný pokračující trestný čin vydírání dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku.

Jelikož se obv. N. právě uvedeného jednání dopustil ještě předtím, než byl dne 6. 4. 2016 vyhlášen odsuzující rozsudek ve věci Okresního soudu Praha-západ, sp. zn. 2 T 43/2016, měl být jediný trest ve věci Okresního soudu Praha-západ, sp. zn. 2 T 54/2016, ukládán jako souhrnný ve vztahu k věci Okresního soudu Praha-západ, sp. zn. 2 T 43/2016.

Obviněný M.N. aktuálně vykonává ve Věznici Valdice druhý z nepodmíněných souhrnných trestů odnětí svobody ve výměře 24 měsíců, uložený mu napadeným rozsudkem Okresního soudu Praha-západ ze dne 27. 6. 2016, č. j. 2 T 54/2016-361, kdy s výkonem tohoto trestu odnětí svobody započal dne 24. 11. 2017, proto mám za to, že je namístě výkon tohoto trestu přerušit do rozhodnutí o podané stížnosti pro porušení zákona směřující ve prospěch jmenovaného obviněného.

Po zvážení všech rozhodných skutečností tedy **navrhuji**, aby Nejvyšší soud ČR:

- 1) Podle § 266 odst. 7 tr. řádu přerušil výkon rozhodnutí, proti němuž podávám stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněného M.N.;
- 2) podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že pravomocným rozsudkem Okresního soudu Praha - západ ze dne 27. 6. 2016, č.j. 2T 54/2016-361, byl porušen zákon v neprospěch obviněného M.N., a to v ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku a § 116 trestního zákoníku;
- 3) podle § 269 odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek zrušil a zrušil také další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a
- 4) dále postupoval podle ustanovení § 270 odst. 1 trestního řádu a věc v rozsahu zrušení vrátil k novému projednání a rozhodnutí Okresnímu soudu Praha-západ.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [3 Tz 1/2019- I.](#)
[3 Tz 1/2019- II.](#)